

İŞÇİ-KÖYLÜ

millî demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

YIL : 1 SAYI : 12 | ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR | 25 KURUŞ | 18 ŞUBAT 1970

AP'liler koltuk kavgasında
Halkımız ekmek kavgasında

parti değil, vurgun şebekesi

İflâsa Giden AP İktidarını Halkımızın Devrimci Mücadelesi Yıkacaktır!

Şimdi Başbakan ve halkın sırtından alı. nan vergileri, kredi diye kardeşlerine da. gıtıp. sülâlesini zen. gin ediyor.

Selam Size

AP ye karşı mücadele : Vurguncuya, tefeciye, faizciye, ağaya, politika can-

Vurguncu tüccara, tefecilere, yabancı şirketlere ve Amerikancı AP iktidarına karşı

Tütün Ekicilerinin Mücadelesi Egeyi sardı

Akhisar, Ödemiş, Savaştepe ve Fethiye'de ekiciler ve devrimci gençler miting ve yürüyüş düzenlediler

Akhisar'da bir yaşlı kadın çıktı kürsüye **«Başbakan mısın nesin, kafandan şapkan gidince, kelin gözükecek. O zaman sen bir hiçsin. Oysa ben bu yaşımla ve bu halimle el kapılarında çalışırım. Aç kalmam. Ama sen mazlumun ahını alıyorsun. Bu yanına kâr kalmaz.»** dedi.

Devrimci gençler tütün üreticilerinin haklı mücadelesini desteklemek ve geniş köylü yığınların anti - emperyalist ve demokratik mücadeleye kazanmak için geçen yıl olduğu gibi bu yıl da Ege bölgesine koştular.

Gençlerin gelişi tefeci tüccar takımının yüreğine korku saldı Halkın soyulmaşa imzalarıyla çıkan bildiriler vardı. Bu bildirilerden onbinlercesi köylere ve Akhisar halkına dağıtıldı. İşçi. Köylü'nün geçen sayısı da gençler tarafından halka dağıtıldı.

(Devamı 4. sayfada)

Yaşlı Bir Tütüncü Kadın Mitingte Konuşuyor.

Mersin halkı 6. Filo itlerini kovdu

Mersin - Özel

Geçenlerde sessizce Mersin limanına gelen Amerikan 6. filosu Mersin halkı tarafından protesto ile karşılandı.

Sokakları dolduran sarhoş Amerikalılar yine «mutat ziyaretlerini» yapmak için gelmişlerdi.

Devrimci Mersin gençliği bir bildiri yayınladı. Yer yer halk, itleri kovdu. Soluğu kaçmakta alan Amerikalı.

Mehmet Kocatüfek Sendika Başkanı

Çarum Alpagut Linyit İşletmelerinde işçi hareketleri lideri Mehmet Kocatüfek, Çorum

Devrim Askerleri

Amerikan emperyalizmi ve onun iş birlikçilerine karşı korkmadan, yılmadan, devrimcinin görevi olan vazifeleri yapan 69 genç subay kardeşlerimize selam... Görevlerini yerine getirdikleri için, rütbeleri sökülen kardeşler. Siz rütbelerinizi, sanki Mustafa Kemâl gibi söktünüz. O da öyle sökmüştü. Fakat bir devrim askerliğinizi elinizden alamazlar ve alamayacaklar. Şimdi sizlerde bizler gibi rütbesiz askersiniz. Selam size. Devrim askerini rütbe sökmekle, işkence yapmakla öldürmekle yıldıracaklarını sananlar, hüsrana uğrayacaklardır bu böyle biline! Selâm olsun size çile çeken köylü kardeşlerinizden. Kardeşler beraberiz. Devrimci ancak eylemde tanınır. Sizi tanıdık, daha mutluyuz selâm size devrim askerleri. Sizin rütbelerinizin sökülmesine sevinenler şunu bilsinlerki sizde en büyük rütbe mevcut ; devrim rütbesi selâm size devrim askerleri...

Devrimci Söke köylüleri adına
HÜSEYİN KAYA

bazına karşı mücadeledir

Amerikan ortağı sermaye sahiplerinin ve toprak ağalarının menfaatlerine çalışan, Adalet Partisi parçalandı. 41 A.P. mebusu Süleyman Demirel'e karşı çıktı. Neymiş davaları? İçlerinde AP'nin büyük sermayedarları, faizci ve tefecileri, toprak ağalarını desteklemesine itiraz eden yok. Hiçbiri Süleyman Demirel'e sömürücülerin siyasi teşkilâtının başı olduğu için karşı çıkmıyor. Aralarında menfaat çekişmesi var o kadar.

Sandalye, koltuk kavgası çıktı. Birbirlerini yiyorlar ve hiçbiri işçi ve köylüleri, milletin ve memleketin davasından söz etmyor. Bu kavga soygun çetesi içindeki kavgadır. Halkın sırtından kazanıanı paylaşma kavgası.

Bir AP mebusu bile dedi : A.P bir menfaat şebekesidir. A.P iktidarı değil mi işçilerin, köylülerin, gençlerin üzerine polis saldırtan A.P. değil mi soyguncuya, tefeciye kredi veren, zengini daha zengin, yoksulu daha yoksul eden? Halktan alınan vergi

(Devamı 4 ncü sayfada)

sında menfaati olanların, AP iktidarının yüreğine korku saldı. Ama köylülerin, tütün ekicilerinin coşkun sevincine sebeb oldu. Ankara, İtanbul, Izmir devrimci gençliğinden beşyüz genç Akhisar'a geldiler. Ellerinde Tütün Üreticileri Sendikasının ve Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonunun ortakla

lar, limanı gemilere binip terkettiler.

Artık Türkiye halkı Amerikan emperyalizminin askeri bekçisi olan bu filoyu tanıyor. Bu filo Kıbrıs'a giden gemilerimizin yolunu kesmişti Bu gemiler Arap halklarının kurtuluş mücadelesini engellemek için Akdeniz'de dolaşıyor.

ve havalisi Birleşik Maden İşçileri Sendikası Başkanlığına seçilmiştir.

Mehmet Kocatüfek arkadaşa işçilerin devrimci mücadelesinde ekmek ve hürriyet kavgasında devrimci başarılar dileriz.

Sivas'ta «Bağımsızlık Haftası» gericilere korku saldı

Amerikan Mandacılarına Karşı Sivas'ın Cevabı : «Ya İstiklâl Ya Ölüm» oldu. Bugün de öyle.

Milli Kurtuluş Savaşımızın İlk Adımları Sivas'ta atıldı. Bütün Türkiye Halkını Birleştirmek ve Düşmana Karşıkoymak için İlk Hazırlıklar yapıldı. M. Kemal ve Arkadaşları yukarıda görülüyor.

Aydın Çubukçu — Aktan İnce
Sivas'tan Bildiriyor

Sivas Devrimci Gençlik Derneği ve Devrim Ocağı 7-14 Şubat tarihleri arasında Bağımsızlık haftası düzenlendi.

İstiklâl savaşımızda Amerikan mandasına karşı «Ya İstiklâl Ya Ölüm» diyen Sivas'lılara bugün Türkiye'nin yarı-bağımlı durumunu anlatmak, kitleleri milli demokratik devrim mücadelemize kazanmak için yapılıyordu. bu hafta.

Devrimci gençler şehirde büyük hazırlıklara giriştiler. Afişler astılar yollara. Afişlerde «İşçi - Köylü - Gençlik Ordu Omuz Omuza» sloganları yazılıydı.

Sivas'a gençlerin gelişleri AP lilere korku saldı. Amerikan emperyalizmine menfaatlerini dayamış halk düşmanları telâşa düştüler. Gençleri lekelemek için şehirde yaygın bir iftira kampanyasına giriştiler.

Daha ilk günlerden itibaren halk haftaya ilgi gösterdi. Ama polis gençleri karakollara çekiyor. Saatlerce tutuyordu. Evlerini basıyor Silâh arama bahanesiyle bildirilere, afişlere ve İşçi - Köylü gazetesine el koyuyordu. Gençler yılmadılar.

Çevre köylere, kasabalara gittiler ve halka Türkiye'de devrimci mücadelemizi anlat

(Devamı 4. ncü sayfada)

Selam olsun halkımıza

Bir süre önce, 69 subay bir bildiri yayınlayarak, Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında olduklarını ilan ettiler. Bildirileri «Halkımıza Bildiririz» diye başlıyordu Bağımsız Türkiye ve halkın yoksulluktan kurtulmasını isteyen gençlerin işbirlikçiler ve onların silahlı yobaz çeteleri tarafından öldürülmesine dur diyorlardı. «Yiğit halkım, tabancayı tutan bir uşaksa eğr, tetiği çeken seni ezen, seni sömüren, senin yoksulluğundan yana olandır. Türk halkı yoksulluktan kurtulsun diye öldüler onlar. Bağımsız Türkiye diyerek vuruldular.»

Bu savaş şunun bunun değil, bu savaş senin, bu savaş ezilenlerin, bu savaş Mustafa Kemal'in savaşı.» diyorlardı. Ve devam ediyorlardı: «Korksun emperyalistler, korksun işbirlikçiler. korksun onların zavallı uşakları Ne rutbe, ne nişan peşindeyiz. Gün 24 saat Türk halkının kurtuluşu içindeyiz.» diyorlardı.

Bu bildiri Amerikalıları ve işbirlikçi A.P. iktidarını çok telaşlandırdı. 69 subayı sindirmek istediler. Buna karşılık 110 subay daha bildiriye imza attıklarını ilan ettiler Hava, Kara ve Deniz Harp Okulları öğrencileri bu yurtseverce hareketi desteklediler

Buna karşılık beş subayı «bütün bunların başının altından çıkıyor» demek istercesine ordudan çıkardılar. Beş subay yine susmadı. Tekrar bir bildiri yayınlayarak halkın yanında olduklarını bir kere daha ilân ettiler. Danıştay beş subayın tekrar orduya dönmesi için karar aldı.

Beş subay bildirilerinde Biz beş genç subaydık. Bir gün halktan yana, bağımsızlıktan yana çıktık. Ordudan çıkarıldık. Ama neyi değiştirecektir bu. Korku mu salacaktır yüreğimize durumumuz. Bilmezlermi ki biz kişisel çıkarlar peşinde değiliz .BİZ BAŞTA AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE ONUN YERLİ UŞAKLARIYLA SAVAŞIYORUZ. Savaşa katılan herkes dostumuz karşı çıkan herkes düşmanımızdır. Demokratik halk iktidarı için yola çıktık. Görevimiz savaşlarımızı halkın içinde onunla omuz omuza sürdürmektedir.

Halk olan halktan olan ve onun bağımsızlık ve demokrasi kavgasına insanca yaşama savaşına arka çıkan devrimci arkadaşlar devam edecekler kavgalarına. Hem hiç bir kişisel çıkar gözetmeden, Halktan kopuk ihtirasları içlerinde taşımadan her şeyin gerçek sahibinin ve gerçek üreticisinin emekçi halkımız olduğunu bilerek devam edecekler kavgalarına.. diyorlardı

(Devamı 4 ncü sayfada)

Armutçuk kömür işçileri hiç bir baskıdan yılmayacak

Sina Çıladır bildiriyor

İŞÇİ - KÖYLÜ'nün geçen sayısında, Zonguldak - Kandilli kömür üretim bölgesinde, 1000 maden işçisinin 4 saat süre ile ihtar boykotu yaptıkları haber verilmişti. Ücret azlığını, çalışma şartlarını ve bağlı oldukları sarı sendikaya verilmek üzere ücretlerinden «grev fonu» kesilmesini protesto eden işçileri, işletme idarecileri, yalvarmak suretiyle ocaklara girmeğe ikna etmişlerdi. İşçiler, grev fonu kesilmesine aslında karşı olmadıklarını, ancak bağlı oldukları Zonguldak Maden İşçileri Sendikasının sarı sendika olduğunu, şimdiye kadar yapılan sözleşmelerde işçi haklarını daima işverene peşkeş çektiğini, grev hakkının kullanılmasının asla düşünülmediğini bize söylemişlerdi.

İşçiler, ocaklara girdikten sonra, işletme idarecileri tarafından derhal bir «Tahkikat Komisyonu» kurulmuş ve işçilerin, baskı yapılmak su

(Devamı 4. ncü sayfada)

KONYA'DA İŞÇİ—GENÇLİK OMUZ OMUZA

Konya — Özel

Konya Sümerbank Krom Magnezit Fabrikasında, Faşist yöneticiler tarafından 6 devrimci işçinin işten atılması olayını protesto amacıyla bir bildiri yayınlayan devrimci gençler işçileri kışkırttıkları gerekçesiyle polis tarafından yakalanmış ve 14 saat nezarette tutulmuştur.

Bu arada polisler gençler üzerinde yaptıkları arama sonucunda buldukları İşçi - Köylü Gazetesi bağış makbuzlarını, özel mektuplarını İstanbul Teknik Üniversitesi'nin yayınlamış olduğu «Dosttan Dosta Deyişler» adlı kitabı almışlar ve devrimci gençleri Savcılığa sevk etmişlerdir.

Bütün bu baskılara rağmen Konya Devrimci Gençliği, bağımsızlık ve demokrasi için sonuna kadar mücadele edecektir. Onları Emperyalizmin İşbirlikçileri ve kiralık adamları yıldıramaz.

Sarı sendika çenberini kıralım

Devrimci sendikalar kuralım

İŞÇİ SINIFI VE SENDİKACILIK

Sanayi devrimini yapmış, yani, toprak ağalığını, tefecil iği ve fâizciliği tasfiye ederek millî sanayiini kurmuş olan kapitalist toplumlarda, tarım dışında, başlıca iki sınıf vardır. Bu sınıflardan birisi ; sermaye ve üretim araçlarına sahip olan ve azınlığı teşkil eden burjuvazi'dir. **(Kapitalist sınıf'dır).** Diğeri **de çoğunluğu teşkil eden ve üretim araçlarından ve sermayeden tamamen yoksun bırakılmış proletarya** yani işçi **sınıfıdır.** Burjuvazi, proletar**yanın işgücünden** onu sömü**rerek** elde ettiği kârla ser**mayesini arttırır,** zenginle**şir.** Buna karşılık işçi sınıfı, **gerçek** üretici olduğu halde, **çok az** bir ücretle ve yarı-aç **yarı-tok** yaşantısını sürdür**meğe** çabalar.

Kapitalist sınıf, elinde bulundurduğu iktisadî güce dayanarak, siyasî iktidara, ya**ni devletin** yönetimine de sahip olur. Böylece, burjuvazi, kendi sınıfsal çıkarını devam ettirecek iktisadî, siyasî ve hukukî bir sistem kurar. Bu sistemin adı, kapitalist sistemdir. Kapitalist sistemde, burjuvazi egemen sınıf olduğuna göre, **kapitalist devlet, burjuvazinin egemenliğini sürdürmesine yarayan bir baskı aracıdır.** Batı'da kapitalist devletler 18. ve 19. yüzyıllarda doğmağa başlamıştır.

Kapitalist toplumların ortaya çıkışından sonra proletaryanın, burjuvazinin sömürüsünden nasıl kurtulacağını meselesini ele alan düşünce akımları da gelişmeğe başlamıştır. Özellikle 19. yüzyılın ortalarından itibaren, kapitalist toplumların işçi sınıfları, bu fikirleri benimsiyerek, burjuvazinin egemenliğine karşı harekete geçmişlerdir. eGlişen işçi mücadelesinin gitgide siyasî iktidarı ele geçirmeğe yöneldiğini gören burjuvazi, proletaryaya bir takım tâvizler vermek ; **sosyal hak**'lar ve bu hakların alınabilmesi için «mücadele yolları» tanımak zorunda kalmışlardır. Burjuvazi böylece, proletaryanın, kendilerini tasfiye edecek olan devrimci kuvvetini dizginlemek istemiştir. Burjuvazinin işçi sınıfına sosyal haklarını alabilmeleri için tanımak zorunda kaldığı mücadele yollarından birisi GREV'dir. Burjuvazi, işçi sınıfına bu hakları tanırken, kendi sınıf düzenini garantiye almıştır. Ama tarih, işçi sınıfının devrimci mücadelesinden yana ilerlediği için burjuvazinin bu tedbirleri ve aldatmacaları boşa çıkmıştır, çıkmaktadır.

İşçi sınıfının mücadelesiyle kazanılan «Grev hakkı, işçilerin, geçici olarak belirli ekonomik ve mesleki maksatları elde edebilmek amacıyla topluca iş bırakmaları hakkıdır». Aslında ise bu genel tanımın yanısıra, grev **işçi sınıfının, yaşadığı ülkenin siyasî yaşantısına ağırlığını koymasında, işçi sınıfı arasındaki sınıfsal dayanışmayı sağlamasında ve bir sınıf mücadelesinin yürütülmesinde önemli bir demokratik silahtır.**

TÜRKİYE'DE DURUM DEĞİŞİKTİR

Türkiye, sanayi devrimini yapamamış, yani millî sanayiini kuramamış, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin ve toprak ağaları - tefeci takımının **sömürü ve baskısı altında** geri bir **ülkedir.** Dolayısiyle Türkiye işçi sınıfı ve bütün halkımız, burjuva, demokratik özgürlüklere sahip olamamıştır. 1961 Anayasa-

de devrimci bir **nitelik** kazanmasını önlemek, işçi sınıfımızı mevcut düzene sıkı fıkı bağlamak için Türkiye-de 1945'lerden itibaren yeni bir tip sendikacılar, işçilerin sınıf menfaatlarına değil, sömürücülerin çıkarlarına hizmet etmektedirler. Bunlar, işçilerin iktisadî ve demokratik haklar için verdiği mücadelelerini, çeşitli yollardan ve çeşitli şekillerde baltalıyarak işçiye yanlış hedefler göstermişler, Türkiye'nin en zinde, en devrimci gücü işçi sınıfının siyasî bilince ulaşmasını köstek-lemeye çalışmışlardır. İşçilerle sarı sendikacı arasındaki çelişkinin dışa vuran en son örneği Ereğli Demir - Çelik işçilerinin grevinde görülmüştür.

İŞÇİLERİN GREV HAKKI KISITLANAMAZ!

27 Mayıs Anayasası, **grev hakkını sendikalara değil, İŞÇİLERE** tanımaktadır. Anayasamızın 47 maddesi aynen şöyledir : **«İşçiler, işverenlerle olan münasebetlerinde, iktisadî ve sosyal durumlarını korumak veya düzeltmek amacıyla toplu sözleşme ve grev haklarına sahiptirler.»**

İşçi sınıfının Anayasa teminatı altındaki bu hakkı daha sonra çıkarılan kanunlarla sınırlandırıldı. Üstü kapalı bir yolla grev hakkı sendikalara verildi. Bugün ülkemizdeki sendikacılık, Amerikan emperyalistlerinin ve onların ortaklarının emrinde, gangster tipi, **sarı** sendikacılıktır. Bu çoğunlukla böyledir. Çok **az** bir istisna vardır. Böylece işçilerin ekmek ve hürriyet için girecekleri grev daha başlangıçtan kırılacak, hem de sendikalar tarafından.

SARI SENDİKACILAR KAPİTALİZMİN ÜCRETLİ KAHYÂLARIDIR.

Meslekleri, işçilerin men-

MEHMET ile

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Tütün ekicileri Birleşelim

Şu memleketin bütün zürrası dert küpüdür, yoksuldur, açtır, borçludur. Fakat tütün ekicisinin durumu tümden kötünün de kötüsüdür. Gerçi tok açın halinden ne bilir derler ya kulak asmayın. Bilir bilir, hem de nasıl bilir amma velakin söylemek çoğunun hesabına gelmez. Hesabına gelmemezliği bir yana domuzuna aç daha beter olsun diye uğraşır.

Tütün ekicisı ne yapar ne eder nasıl geçinir bilirmisiniz? Ben size kısaca anlatayım duyanlarınız da o hiç duymayanlara anlatsın.

Tütün zürrası varsa beş, on dönüm toprağında tütün yapar, yoksa kalkar onun bunun toprağını kiralar. Yani icarcı olur. Bu icar fiyatı her yerde aynı değildir fakat toprağın kıt, amma tütün için verimkâr olduğu yerlerde söz gelişi Akhisar'da dönüm başına 200 lira ile 100 lira arasında değişir. Tabii 100, 150 liralık yerler hem çorak hem de şehire çok uzakta olan yerlerdir.

Diyelim ki zürra on dönümlük yer icar edecektir 2 bin lira para bulması lazımdır bu iş için. Ama zannetmeyin ki bu para ile her şey olup bitecektir... Ne gezer, bunun tohumluğu var, ekim dikim masrafı var. fidelik ister, şu ister bu ister Kalkar zürra bütün bu işleri görmek için borçlanır Allah borçlanır. Ama kooperatife imiş, ama bankaya imiş, ama tefeciye yada tüccara imiş. İşte bu parayı ekimde - dikimde kullanan ekicinin elinde avucunda beş kuruş kalmaz. Kalmadığından da bütün bir yıl taa ürünü satıp parasını alıncaya kadar bakkaldan, çakkaldan ondan bundan borca geçinir. Başbakan Demirel'in büyük sözlerindendir. «Borç yiğitin kamçısıdır.» diye, fakat siz gelin de kamşı mıdır, okmudur, ölümmüdür köylüye sorun borcun zilletini Bu borç biter tükenir mi? İmkanı ihtimali yok. Tütünü değil 5 liraya 10 liraya da satsa zürra imkanı yok borçtan kurtulup rahata eremez. Çünkü ürünü iyi parayla satıp borcunu ödese gene yeni baştan borçlanır. Nefsi çeker de para bulup et alamaz karnıbahar alamaz, portakal alamaz manava olan borcun artmasından korkar.

Ya o zifirli tütün tarlasında yazın sıcağında nasıl çalışır zürra bilir misiniz? Hele kırım işi hiç ihmale gelmez bu yüzden gece üç-beş saat ya uyur ya uyumaz çiğe kalmasın diye tarlada sabahlar zavallı. Çoluk çocuk çalışır hem de yedisinden, yetmişine kadar. Sekiz yaşında çocuklar usta fide taşıyıcı olur çıkarlar.. Kırımda yeteri kadar adam yoksa bir an evvel işi bitirmek için günlük on, onbeş lira verip bir de adam tutmak vardır hesapta.

Sonra zürranın ölüm bekleyişi başlar... Tütün iyidir kötüdür, azdır çoktur. Ne olursa olsun bunun bir an evvel satılması lazımdır İşte Temmuz sonunda parası, pulu, takati bir iyice tükenen canım tütünü ipinden 4 liraya satar. Yani maliyetinden aşağıya. Amma bekletse belki 13 e satacak, bekletemez ki...

Tut ki bekletti ve de piyasanın açılışına kadar iyi kötü idare etti. İşte bu işde tamamı tamamına bir rezilliktir ki sormayın gitsin... Tütüne hem tekel bakıp kalite tesbiti yapmıştır hem de tüccar. Ama ikiside zürraya bu kaliteyi söylemez... Çünkü zürra ne kadar bunalır tütününü ne kadar ucuza satarsa tüccar o kadar kazanç sağlar. Şunu bilin ki dünyada hem zengin için hem fakir için iyi bir şey yapılamaz. Ya bizim hükümetimiz gibi zengini koruyacaksın o zaman fakir ezilecek, yada fakiri korumaya kalkacaksın zengin kârına kâr katamıyacak. Ne ise biz işimize bakalım, işte tütün ekicisi dört gözle piyasanın açılış gününü bekler. Beklerken de bir tüccara bir tekele koşturur durur. Bilir ki ilk günler de tütününü satamadı mı hali yamandır. İşte bu sene Tekel 1220 baş hiyatla piyasayı açtı tüccarın fiyatı ise 9 liradan başladı Amma kaç kişi 12.25 den tütün satabildiki? Yedi liradan beş liradan gözünün nurunu bir yıllık emeğini satan satana..

Tüccarların kapkaççıların sömürüsü altında ileyen üreticiler hep birlik olup kendi sendikalarında toplansınlar bi hele. haklarını kendi örgütleriyle savunmasını bir öğrensinler; o zaman Tekelin de, tüccarın da şimdiki dolanlar döndürüp döndüremiyeceklerini görürüz.

Hadi Sağlıcakla kalın

işçi - Köylü Oku Arkadaş

İşçisin köylüsün gururun takın;

TANJU

Direnme kararı

Fabrikada işçiler üzerlerine düşen tüm görevleri yerine getiriyorlar. Hepsinin yumrukları sıkılı. Yılların hıncı var bu yumruklarda. Ertesi gün yağmur yağıyor. Her yan ıslanıyor. İşçiler fabrikadan ayrılmıyorlar. Mehmet arkadaşlarının arasından bir an ayrılmıyor. Arasıra fabrikanın biraz ötesindeki tek odalı sendikaya gidiyor. Sonra hemen fabrikaya dönüyor. Fabrikada eylentiler düzenleniyor. Halaylar çekiliyor. Bir yandan da eğitim yapılıyor. Mehmet arkadaslarına Türkiye'deki mücadeleyi anlatıyor. İşbirlikçi patronların ve toprak ağalarının Amerikan emperyalistleri ile ortak olduğunu, işçilerin, köylülerin ve bütün vatanseverlerin bunlara karşı ortak bir cephede mücadele yürütmeleri gerektiğini anlatıyor. İşçi sınıfının gerçek kurtuluşunun yolu burdan geçer, diyor. Amerikan emperyalizmini, dünyayı nasıl sömürdüğünü anlatıyor. İşçiler söz alıyorlar, bildikleri kadar gerçekleri takır takır söylüyorlar. Bir kişi İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini okuyor. Diğerleri dinliyor.

Yağmur yağıyor. Her taraf ıslak. İşçiler fabrikanın bir köşesine oturuyorlar Sivasın köylerinden Aşık Veli sazına vuruyor. Önce yanık yanık söylüyor. Sonra birden gümbürdüyor.

«Ferman padişahın,
Dağlar bizimdir»

Bütün işçiler yağan yağmurla birlikte söylüyorlar bu türküyü. Bu umut dolu türküyü dağlardan boşanan bir çığ gibi hep bir ağızdan söylüyorlar.

Günler geçiyor. Grev devam ediyor. Patron işçilerin haklarını vermemekte direniyor. Haftalar geçtikçe sendikanın parası tükeniyor. İşçiler her akşam fabrianın avlusunda toplanıp hesap yapıyorlar. İşçilerin çoluk çocuğunun yüzleri sararıyor. Çocuklar şehirde nane şekeri satarak para yetiştirmeye çalışıyorlar.

Patron Tanju'nun evinde Amerikalı, patron müdür hep birlikte konuşuyorlar. Tanju bey «Mister Nıksın» diyor.

— Mister Niksın işçilerin grevi bırakması bir iki gün içinde muhakkaktır. Paraları tükendi çünkü, onların arasında adamlarımız var. Morallerini kırıyorlar. Hepsi aç. İçlerinden bazıları grevi bırakıp çalışmak istiyorlar.

Gerçekten de işçilerin bir kısmı umutsuzluğa düşüyor. Fabrikada bazı işçiler bir köşede toplanmış konuşuyorlar.

— Yenildik.

— Mehmet'le konuşalım. Bu işi [illegible]n ucuzundan atlatalım.

— Grev bir gün daha sürerse açlıktan ölürüz.

O sırada topluluğa Şefik yaklaşıyor Gözleri çakmak çakmak.

— Ne oluyorsunuz arkadaşlar. Bu gizli konuşmalar n'oluyor. Verdiğimiz sözler ne oldu.

— Çocuklarımız aç kaldı ama.

Şefik gülümsedi.

— Bundan önce tokmuydular sankl. Yine sokak aralarında şeker satmıyorlar mıydı? Çözülmemiz kime yarayacak biliyor musunuz? Merak etmeyin. Patron da fazla dayanamayacaktır. Her geçen gün milyonlar kaybettiğini biliyor musunuz?

O sırada Mehmet geliyor,

— Arkadaşlar, çok dikkatli olalım. Aramızda patronun adamları, satılmışlar olabilir. Bizi çözmek isteyebilirler.

— Açlıktan ölelim mi?

— Merak etmeyin. O kadar gücümüz var. Sendika her türlü imkanı yokluyor. Daha dün akşam konuşmadık mı bunları?

Fabrikada bozgun devam ediyor. Hep beraber söylenen türkü, hep beraber alınan direnme kararı karamsarlığa bırakıyor yerini. İşçiler kümeler halinde toplaşıp konuşmaya devam ediyorlar. Bir kısmı grevin bitmesinden yana. Bir kısmı ise sonuna kadar direnmeyi savunuyor. İşçiler günlerdir, soğan ekmekten başka bir şey koymadılar ağızlarına.

Mehmet bir gün sendikada bir toplantı düzenliyor. İşçilerin yüzde sekseni gelmiyor toplantıya. Bu kötü belirti işte. Gelenlerse en dirençli olanları. Enver amca iyice çökmüş. Dökük dişlerini göstererek bir konuşma yapıyor. «Arkadaşlar» diyor. «Tarih işçi sınıfının çok mücadelelerine şahit olmuştur. Ve işçiler en çok direndikleri yerde kazanmışlardır çoğunlukla. Bu mücadele bir sınıf mücadelesidir. Elbette! Ne bekliyorduk yani? Patronun hakkımızı hemen vereceğini mi bekliyorduk? Bu çocukluk olur. Biz hakkımızı söke söke alacağız. Eğer böyle yapmazsak iyice tepemize binecekler. Bizi iyice soyacaklar, bölecekler.»

Enver amca, gözlerini açıyor ve yumruğunu havaya kaldırıyor.

— Biz yalnız değiliz, bugün Türkiye'de yardımımıza ergeç gelecek güçler vardır. En azından diğer fabrikalardaki işçi kardeşlerimiz vardır. Direnelim arkadaşlar. Sonuna kadar.

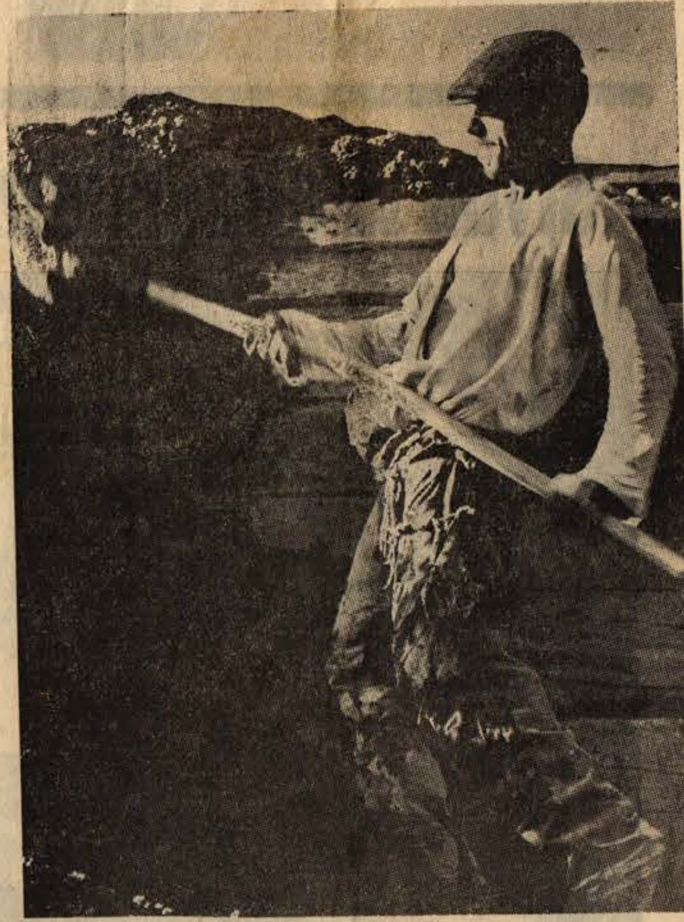
Orada bulunan işçiler direnme kararı aldı.

sı. Türkiye proletaryasına ve geniş olarak halkımıza sınırlı da olsa bazı hakları tanımıştır. Ancak bu hakların çoğu, kâğıt üzerinde kalmıştır. İşçi sınıfımıza grev hakkının tanınmak zorunda kalınışının tarihi 1963'dür.

Açıktır ki, işçi sınıfımızın bugün elindeki grev hakkı, Türkiye'nin emperyalizmi bağımlı bir toplum yapısı içinde ele alındığında, büyük önem kazanmaktadır. Çünkü, işçi sınıfımız, elindeki bu demokratik silahı doğru kullanmak şartiyle, iktisadî ve demokratik hakların alınması doğrultusunda, emperyalizm - işbirlikçi - burjuva-toprak ağası takımına ağır darbeler indirebilir. Bu silah, başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde bir güçbirliği yaratılabilmesi için, önemli bir rol oynayabilir, nitekm oynamağa bağlamıştır.

SARI SENDİKACILAR BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELEMİZİN DÜŞMANLARIDIR

Bu gerçeği iyi bilen halkımızın düşmanı olan güçler, işçi sınıfımızın hareket için [illegible]faatlerini satmak olan sarı sendikacılar işçilerin içinden çıkmış ve fakat onlara ihanet etmiş kimselerdir. Lüks bir hayat içinde yaşayan bu kimseler işçi sınıfını «Sınıflararası barış» sözleriyle uyutmak istemektedirler. Onlar işçilerin ve bütün halkımızın düşmanlarıdırlar. Halkın uyanışına karşı çıkan zavallılardır.

Bugün her işçinin, her devrimcinin görevi sarı sendikacılarla mücadele etmektir. Bu mücadele içinde gerçek işçi önderleri doğacaktır. Ergeç bu satılmış sendikacılar da kovulacaklardır.

BUGÜNKÜ HAKSIZLIĞA BOYUN EĞMEYELİM MÜCADELEMİZİ GELİŞTİRELİM HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALALIM

Sarı sendikacıların baskılarına karşı bütün işçiler birleşelim. Proleter devrimciler bizimle beraberdir. Bütün millicileri, demokratis güçleri yanımıza alalım.

Kahrolsun İşçi sınıfının düşmanları.

Kahrolsun Kapitalizmin Kahyâsı Sarı Sendikacılar.

Yaşasın İşçi Sınıfının Devrimci Mücadelesi!

Sömürücülerden kendini sakın;
Olup bitenleri gerçeği okun;
Senin Gazeten bu, oku arkadaş.

Basında al sana düşen yerini
Ayrıcalık yoktur tutmaz birini
İşçi köylü derdi büyük sorunu
Senin gazeetn bu, oku arkadaş.

Onbeş günde bir kez bize de bakın;
Kim ne derse desin inanma sakın;
Atatürk ilkesi devrimle kalkın;
Senin Gazeten bu, oku arkadaş.

Devrimci olalım bizler vatana;
Şehit oğlusun sen hürmet [illegible]ana;
Fırsat verme özmalını satana;
Senin gazeten bu, oku arkadaş;

Milliyetçi herkes vatana Turap;
Sömürtme milletini olursun harap;
Bu vatan uğruna kurbandır Mızrap;
Senin gazeten bu, oku arkadaş.

Mızrap Güneş

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Amerikan hayranlarına

Sayın Haydar Tunçkanat'ın «İkili Anlaşmaların İçyüzü» adlı eserini bir çırpıda okudum. Herkesin bu ilginç bilgileri bilmesini istediğimden, bilhassa Amerkan hayranlarına bu kitabı okumalarını tavsiye ederken, 6. Filo'yu protesto eylemlerine katıldığım sırada, bana «senin işin ne idi gençlerin arasında» diyen ve gazetelere yazdığım yazıların üzerimde bulunan müsveddelerine bakarak, benim yazabileceğime inanmayan ve T.İ.P den olduğumu da öğrenince şekli değişen İzmir Savcılarından Kırkyaşaroğlu'nun da okumasını temenni ederim.

Kırkyaşaroğlu'nun uyanmış köylüler karşısına çıktığında da şaşırmayıp bilhassa sevinmesini isterim. Gazetelere yazdığım yazıları benim yazabileceğime, bir İlkokul talebesinin cümleleri bir araya getirebileceğine inanamıyan, suçlu olarak huzuruna getirilen kimsenin üzerindeki çakı bıçağını bıçak diye kamu oyuna duyuran Kırkyaşaroğlu, bir gün bir kitap yazarsam şaşmasın.

Kendileri gibi Amerikan hayranı olan bir vatandaş gerçeği İşçi - Köylü gazetesini okuyarak öğrenmiş, bana «Vallahi kardeşim, biz satılmışız da haberimiz yokmuş.» diyor. «Bravo vallahi sana. Sen köylü olduğun halde uyan da, biz uyanamayalım. Bilmeden uşaklık yapıyormuşuz da haberimiz yokmuş» diyor.

Evet Kardeşler...

İnsanın gerçekleri öğrenebilmesi için biraz düşünmesi ve iki yanına şöyle bakması kâfi. Şehirli olmuşsun da, poker, hokey ve bunun gibi oyunlar ile vaktini boşuna harcamışsın, gerçeklerle ilgilenmemişsin, hep dediler, demişlerin arkasından gitmişsin Elbette köylüden öncede uyanamazsın. Uyanmanın gerçek yolu tek kelime ile okumaktır. Ve bir de okuduğun gerçekleri halka anlatmak ve onları eyleme sokmaktır. Bir devrimci eylemde hem öğrenir ve hem de öğretir. Bu böyle biline...

Hüseyin KAYA
Güzeltepe Köyünden
SÖKE

TİP'e oy verdik diye Köyümüzün Çeşmesini yıktılar

Yıllarca aldattılar bizi. Hakim sınıfın partileri, adamları. Daha dün seçim öncesinde geldiler. Çeşmenizi yapacağız dediler. İlkelde, kötü de olsa bir çeşmemiz vardı. Üstünü açtılar, bozdurttular dağıttılar. Mühendisleri geldi ölçtü, biçti ve sonra çekip gittiler. İki yıl hayvanlarla birlikte su içirdiler bize. Bütün yetkililere baş vurduk. Ankaraya gittik. Çalmadık kapı bırakmadık, fayda vermedi. Ama bu uğraşmalarımız bize başka şeyler öğretti. Çeşmemiz yapılmadı ama kafamız aydınlandı. Anladık gayrı kimin kimden yana olduğunu. Boykot ettik zengin sınıfların büyük partilerine, yalancı aydınlarına. Artık inanmıyoruz onlara. Ve de arkalarından gitmeyeceğiz. Bize şimdi diş biliyorlar. Baskı yapıyorlar.

Biz onlardan sadaka istemiyoruz. Hakkımızı istiyoruz. İnsanca yaşama hakkımızı. Ve yine biliyoruz ki onlar bize haklarımızı vermezler. Biz alacağız. «Hak verilmez alınır.» Bunu anladık. Biz Pazarören bucağının Avşar köyleri, buradaki işbirlikçi aracının, tefecinin, karaborsacının başına yumruklar bir balyoz gibi bir daha indirildi. Bizim kanımızı emen, bizi sömüren, ensesi kat kat olmuş sömürücü tüccarın bir anda eridiği görülüyordu. O günkü mücadele bugün Türkiye'de inanmış insanların mücadelesidir.

Yürüttüğümüz mücadele, haklı insanların mücadelesidir. Bu akış bir tarihi akıştadır. Halbuki ben 7 dekar tütün ektim, dekar başına 20 kg tütün aldım, masrafım kg başına 14 liranın üzerindedir. Ziraat ve sanayi yönünden desteklemediğimizden fakir köylü toprak ağalarına yetersiz ücret karşılığı köle gibi çalışmaktadır.

Seçimlerde radyo konuşmalarını dikkatle izliyorum. Demirele anayasanın tanımış olduğu toprak refor

BİR TOPLUM POLİSİ DİYOR Kİ

«Devrimleri, Polis değil hiçbir kuvvet durduramaz»

Anadolunun ücra bir köşesinde, tahsilimi yarıda bırakmanın ıstırabı içinde beklerken, küçük yaştan beri şerefli ve namuslu bir meslek olarak telakki ettiğim polis mesleğinde açık kadro olduğunu haber alarak ilgililere baş vurdum.

Aradan kısa bir müddet geçmişti ki, tayinim Ankara toplum müdürlüğüne çıktı. Vazifeye başladığım ilk günü hiç unutmam. Bir kış günü idi, beni diğer bir toplum polisi arkadaşımla birlikte, Amerikan haberler merkezinin önüne nöbetçi diktiler. Daha ilk günlerde vazifemin mahiyetini bile anlamamıştım. Hatta bu hususta aydınlatıcı bir bilgi de verilmedi.

Şimdiye kadar Amerikan emperyalizmine ve onun yerli işbirlikçilerine uşaklık yapmaktan başka bir hizmet ifa etmekle görevlendirilmedim. Bütün gerçekleri biliyoruz. Hal böyle iken iktidarın baskı havasından kendimizi kurtarıp sesimizi de duyuramadık. Polis enstitüsündeki talebe kardeşlerimiz, bizi de kapsayan dertleri dile getirdiler. Neredeyse okulu kapatma durumuna gelen iktidar aklını başına toplamalıdır. Anti demokratik kanunlarla, terör ve baskı havasıyla memleketi yönetmek söz konusu edildiği müddetçe bu akış böylece gidecektir.

Bizleri devrimci gençlerin üzerine göndermeye devam ederlerse, ben şahsen açlıktan ölme pahasına da olsa vazifeden ayrılmayı düşünüyorum.

Amerika'yı beklemekteki gayemiz nedir, niçin bekliyoruz? Bağımsızlık diye bağıran, işçilerin, köylülerin dertlerini dile getiren, yoksul kimselerin yürüyüşlerinde omuz omuza olan, Amerikan korsan 6 ncı filosuna karşı çıkan devrimcileri ve devrimleri durdurabilmek için mi?

Ey dar kafalılar, ey satılmışlar, ey emperyalizmin yanında olup memleketin yer altı ve yer üstü servetlerini sömüren namussuzlar bunu tarihten ders alarak bilmeniz lazımdır ki, Devrimleri polis değil hiç bir kuvvet durduramaz.

onun için büyük şehirlere geldik, paramız, gelirimiz olmadığından gündüzleri işçilik, hademelik, kapıcılık yaparak gelirimizi sağlıyor, geceleri de okulumuza devam ediyoruz. Fakat bizim okumamızı ve aydınlanmamızı istemiyorlar.

Aklımıza şu sorular takılıyor. Kimler? Niçin?

İktidarı ellerinde tutan yabancı ortakları. Çünkü okursak gerçekleri göreceğiz, bizi nasıl sömürdüklerini öğreneceğiz Ve onlara dur diyeceğiz.

Bizlerin gerçekleri görmesini engellemek için tüm güçlerini kullanıyorlar. Büyük bir kısmımızı imam hatip okullarında körletiyorlar. Rasgele liselere gelmiş olanlarımızı da engellemek için türlü oyunlar oynuyorlar

Bizleri öğrenci haklarından faydalandırmak istemiyorlar En doğal hakkımız olan öğrenci pasomuzu vermiyorlar. Ama özel okullara veriyorlar.

Hakkımızı almak için ilgili makamlara baş vurduk, Ama bizi kovdular. Bizde hakkımızı almak için Anayasanın bize verdiği haktan yararlanarak yürüyüş yaptık. Yürüyüşümüze Ankara'nın tüm akşam lise ve ortaokulları katıldı. Amacımız işçi ve köylülerin okumasını engelleyen bozuk düzene dur demektir.

Şu şekilde haykırıyorduk: «Köyde okul yok, özel okul çok» Zengine hak çok fakire hiç yok» «Bu işin nedeni bozuk düzen», «Hakkımızı alacağız» «Bağımsız Türkiye» diyorduk. Çünkü bizlerin okumasını engelleyenler Amerikan sömürgenleri ve onların yerli ortaklarıdır. Eğer biz gerçekleri görürsek onlara dur diyeceğiz ve yurdumuzdan kovacağız. Onun için okumamızı engellemek istiyorlar. Ama biz hakkımızı almasını biliriz.

Hak verilmez alınır.

Yaşasın bütün işçi ve köylüler

Yaşasın bağımsız Türkiye

MERT DAYANIR NAMERT KAÇAR

Sivas'taki Kıvılcım

Kahraman Sıvas'ta bir «Bağımsızlık Haftası» düzenlendi devrimci gençler. Sivas emperyalizme karşı Millî Mücadelemizin ilk büyük kilometre taşı. Sıvas Amerikan mandasının reddedildiği, işbirlikçilere en ağır darbenin vurulduğu kentimiz. Bu yüzden, daha sonra Atatürk İnkılâb Müzesi olan o Sıvas Kongresi binası eski âbidelerden, yâni ünlü Sıvas Kalesinden, İzzettin Keykâvus Türbesinden, Çifte. Minare'den, Gök Medreseden çok daha anlamlı. Sıvas Kongresinin kararları Washington'da, Londra'da ve Atina'da dikkatle ve ürkerek okundu, yankısı Çin'de, Hind'de duyuldu.

Sivas emperyalizmi ve Amerika'nın topraklarımızdaki nüfuzunu tam elli yıl önce kesinlikle reddetmişti. Bugün de başka türlü hareket edemez. Amerika'nın Türkiye'de ne gibi emelleri olduğuna dair ilk doğru teşhis Sıvas'ta konmuştu. Daha Yunan işgâliyle birlikte, Amerika'nın önce İstanbulda bir manda idaresinde gözü olduğu besbelli. Amerika'da yayınlanan New York Times gazetesinin bir gün sonraki sayısında çıkan başyazı diyor ki: «Yunanlıların Anadolu'nun Batısını ellerine geçirmeleri tasvip görüyor. Şüphe yok, görmeli de... Suriye'nin Fransızlara, Irak'ın İngilizlere verilmesiyle İtalyanlar da Anadolu'da

KALEMLE TELDEN

EKİCİNİN DİLİNDE

Yanık Bir Türküdür Tütün

6703 köy, yaklaşık olarak köylerimizin % 20 sinin geçim kaynağıdır tütün. Fabrikalarda çalışan işçilerle birlite 2,5 milyon insan tütüne bel bağlamıştır. Köy çocuğu evlenmek için tütünlerin satımını bekler... maniler bile düzülmüştür bu beklemeler üstüne :

Yaylanın çimeninde
Oturur diğnenirim
Sattık mı tütünleri
İnşallah evlenirim..

Yavuklusunun boynuna beşibirlik takmak için tütün satımını beklermiş bir zamanlar köylülerimiz;

Evin dibi tütünlük
Ne gürlüktür ne gürlük
Ayişem boğazına
Yakışır beşibirlik

Yemeklerden sonra, kâh kıvançlı, kâh hüzünlü anlarımızda tatlı tatlı dumanını savurduğumuz tütünü bir de tütün emekçisine sorun, parmakları delinir tütün kırmaktan :

O benim sevdiğimin kurudu bir parmağı
İnelim tütünlüğe, kıralım alt yaprağı

Tütün, tütün işçisinin parmalarını kurutur, kollarını kırar :

Kıra kıra tütünü tutmaz oldu kollarım
Satamazsam tütünü ne olacak hallerim

Bunca çaba, bunca emeğin sonu ne? Tekele bağlamıştır tüm umudunu ekici :

Hadi gidelim yarim, kalmayalım geceye
Bastırdık tütünleri vereceğiz reciye.

Reciye vermek kolay mı öyle. Binbir güçlükler çıkarır ekicinin önüne tütün ekisperleri :

Gene geldi ekisper bakacak tütünleri
Nasıl geçireceğim ha bu kara günleri

Hükümetler değişir, baanlar değişir, ama düzen ayni düzen, oyun aynı oyun, binbir dolaplar döner üreticinin elinden tütünü en ucuz fiyatla koparmak için :

İdarenin önünde yeni yapı yapılacak
Yeni hükümet çıktı, tütün iyi satılacak

Oysa aracı daha tarladayken kapatmıştır üreticinin tütünlerini, ürün yetişmeden biraz avans ödeyip sonunda tüm tütünlerinin üstüne yok pahasına konar,

Yaylanın çimeninde çifte tütün bitecek
Avansına bakarsan tütün ucuz gidecek

Çalışan çabalayan üreticidir, emekçidir, ama sakalı bitlenen, en büyük lokmayı yutan yabancılar ve onlarla işbirliği yapan tütün ihracatçılarıdır :

Tütünlüğün içinden kaçırdılar çakalı
Yabancı devletlerin hep bitlendi sakalı

buna benzer ekonomik imtiyazlar elde etmede kendilerini haklı görmektedirler... Türkiye, merkezi Konya'da Bursa'da bir Orta Anadolu devleti olacak... Bu, herhalde, Türkler dışında herkesi tatmin edecektir..» Aynı başyazı durumu şöyle özetliyor: «Anadolu meselesi artık âhenkli bir sonuca bağlanmaktadır.»

Türkiye'nin paylaşılmasında Amerika'nın kendine de paylar çıkarmak istediğine şüphe yoktur. Bugün, Türkiye'deki öbür emperyalist rakiplerini ikinci plâna atmayı başarmış olan Amerika, 1919'da, Yunan çıkarmasına yardımcı olan Amerikan zırhlarından, bu çıkarmadan beş gün sonra, inen denizciler İzmir sokaklarını doldurmuşlar, aynı günlerde Amerikan basını İstanbul'un Amerikan deniz piyadelerine, Anadolu'nun doğusunda 50,000 — 100,000 kadar Amerikan erine bırakılmasını istemişti. Amerika'nın Türkiye'deki eski Büyükelçilerinden Henry Morfenthau Başkan Wilson'a sunduğu muhtırada İstanbul, Anadolu ve Ermenstan için üç ayrı manda kurulmasını ve üçünün de aynı Amerikan valisine bağlanmasını istemişti.r Bu muhtıra hakkında bilgi aynı Amerikan gazetesinin 24 ve 30 Mayıs 1919 tarihli sayılarında vardır. 4 Temmuz sayısında da Robert Kolej Müdürü Dr. Gates'in aynı yolda bir tavsiyesi görülmektedir. 6 Haziranda Orta Doğu'ya yollanan bir Amerikan Heyeti Başkanı Papaz H. H. Fout da «Türkiye kendisine idare yetkisi verilmesi hakkını kaybetmiştir.» 9 Haziran 1919 tarihli başyazı da şöyle diyor: «Türkleri Avrupa'dan çıkarmak hem bizim, hem Avrupalıların çıkarınadır.»

Sıvas, işte, bu niyetleri olan Amerika'yı çok önceden teşhis etmiş, Amerikalılar hakında kesin kararını vermişti. O Amerikalılar ki, Yunanlıları 9 Eylül 1922'de denize döktüğümüzde gazetelerinde (N.Y.T,) şunları yazıyorlardı: «Helen ordusunun Anadolu'yu terketmek zorunda kalışı Hıristiyanlığın ve uygarlığın başına gelen en büyük felâketlerden biridir.» 12 Eylüldeki başyazı umudu daha kesmemiş: «Türkler, şimdi, İstanbul, Edirne, Doğu Trakya'yı da isteyecek... Ne yapmalı? Müttefik zırhlılar işbirliği edebilirse Türk kuvvetleri yalnız Anadolu'da tutulabilir.»

Sıvas'taki kıvılcımın emperyalist zırhlılarının tümünü üslerine sürdüğü herkesin malûmu... Ne var ki, yıllar sonra, o zırhlılar gene sularımıza gelmekte ve binlerce yabancı er ve subay yurdumuzun dört - bir köşesinde üslenmektedir. Bugün, emperyalizmle işbirliği yapanlar Sıvas Kongresinde «bir kere esas itibariyle mandayı kabul edelim de, şerâit hakkında bilâhare görüşürüz» diyen Vasıf Bey gibi Türkiye'yi sömürgeleştiren anlaşmalar yapmışlardır. Amerika, bugün kendi dünya stratejisi ve pazar ihtiyacı uğruna Türkiye'yi kıskıvrak yakalamış, Türkiye'nin dört - bir öşesinden, bu arada Sıvas'ın içinden, Divriği, Gürün Suşehri Şarışla ve Zara'dan gelen Türkiyelilerin kanını kendi hesapları için Kore gibi uzak diyarlarda akıtmış, topraklarımızda üsler ele geçirmiş, uçaklarını oraya, buraya salarak vatanımızı tehlikelere atmış, ikili anlaşmalarla eski kapitülâsyonlara rahmet okutan imtiyazlar koparmış, kendi adamlarını «Barış Gönüllüsü» gibi türlü isimler altında okullardan gece - kondulara kadar içimize sokmuştur.

1919'da olduğu gibi, bugün de emperyalizm karşısında bütün millî güçlerin ittifakını görecektir. Sıvas, elli yıl önce de bu yolda en başarılı ilk adımlardan birini atmıştı. Ünlü Divriği türküsünde dendiği gibi «Aşan bilir karlı dağların ardını.» Türkiye, emperyalizmi bir daha yenilgiye uğratacak, özlediği düzeni, yabancılarla yerli işbirlikçilerini etkisiz bırakarak kuracaktır. Yaşasın Millî Kurtuluş Mücadelemiz!

Doç. Dr. Türkkaya Ataöv

---

kavgamız, Osmanlıya kafa tuan Dadaloğlundan beri sürer gelir.

Artık dostumuzu, düşmanımızı belledik. Kayseri'de tefeci - bezirgan Hocaların taşlattığı öğretmenler, dinsiz diye bizi düşman etmek istedikleri okuyan gençierimiz, emperyalist gavurları koca yaşama hakkı için mücadele veren yiğit işçiierimiz ve işsizlerimiz, tüm ezilen Türkiye halkı bizim dostlarımızdır.

Sömürücü hakim sınıflar ve onun arkasındaki Amerikan emperyalistleri düşmanımızdır. Böylece bilmekteyiz ve kavgamızı vermekteyiz.

HASAN İSBEKLER
Orucoğlu Köyü Muhtarı
KAYSERİ

Köylü—Gençlik omuz omuza

Akhisarda, Devrimci gençlik ve tütün ekicilerinin beraber düzenledikleri tütüncüleri uyarma mitingi yapılmıştır. Böylece Amerikan emperyalistlerinin ve kıştır bunu inkâr edemeyiz. Haklı davamızda sömürücüye karşı açtığımız bu devrimci mücadele emekçi halkın haklarını alıncaya kadar devam edecektir. Bunu hiçbir kuvvet önleyemez.

Proleter dostunuz AHMET EVCİ
Gölmarmara — AKHİSAR

Tütüncünün sesine kulak verelim

Gazetenizi okudum sizin zengin ve vurguncu toprak ağalarına sırt çevirmiş Türk Mehmetçiğiyle, milliyetci hakları kayıba uğramış Türk gençliğiyle omuz omuza vermiş toprak reformunu benimsemiş Türkiye**nin hakiki efendisi köylüdür** diyen Atatürk'ün izinde olduğunuzu anladım başarılar dilerim.

Bu yıl 1970 tütün piyasası yine tüccara kurban gitmekte, tüccar ekicinin elinden tütünü maliyet fiatından aşağı almakta, tekel ise duruma seyirci kalmak...

muna ikaz edilince ; son fıkralara cevap vermiyor. A.P. adayları seçim zamanı vaat üstüne vaat. Köylüyle beraberiz köylüye vazife yapacağız diyen İzmir AP millet vekilleri tütün piyasasında, piyasadan memnunmusunuz diye gelip sormuyorlar. Söz verenler İzmire değil Ege'ye gelmemektedirler. Devrimci Türkiye halkı olarak fikir ve düşüncelerimizi birleştirip, tam bağımsız Türiye'ye, doğru ilerleyerek, vurguncuların ve yabancı firmalara göğüs gerip haklarımız için milletçe direnmeliyiz.

İsmet AYHAN
Kaymakçı — ÖDEMİŞ

Yürüyüşümüz emperyalizme karşıdır

Bizler Anadolunun ezilen, sömürülen işçilerinin, köylülerinin çocuklarıyız. Bizler de okumak, aydınlanmak istiyoruz. Ama bizim köylerimizde okul yok,

İSMAİL DAYI
ANKARA

Yolları iki senedir yapılmadı

Mevlût Karakaya Değirmen özü'nden bildiriyor

Kütahya'nın Değirmenözü İstasyonu yakınlarında bulunan Körs ve Tepe köylerinin yolu, akaryakıt parası iki sene evvel Karayolları İşletmesi tarafından alındığı halde yapılmamıştır.

Körs ve Tepe köyleri halkının büyük güçlüklerle toplayarak verdiği para karşılığında Karayolları İşletmesi sizin yolunuzu hemen yapacağız demişti. Fakat aradan iki sene gibi uzun bir zaman geçtiği halde bu köyün yolu hala yapılmamıştır.

İki köyün halkının 2 senedir Valiliğe ve Karayolları İşletmesine yaptıkları müracaatlara «bugün git yarın gel» gibi olumsuz cevaplar verilmektedir.

Yabancılar her sene Türkiyeye gelirler
Tütünleri görünce peşin para öderler.

Ve ne gariptir ki tütünün en çok kahrını çekenler tütün içecek parayı da alamazlar sonunda

Yaylanın çimeninde oturdum iki saat
Çıkardım tabakamı, ne tütün, var ne kâğat.

Yolda buldum beş kuruş, beş kuruşu kim bulmuş
Yarim içme sigara, bir paketi yüz kuruş.

Ama öte yandan tütün tüccarlarının, tütün ekisperlerinin hanımları manikürlü ince parmaklarıyla gelincik sigarasını tüttürürler!

Trabzonun kızları nazik nazik yürüyor
Gelincik cigarası ağzında tüttürüyor

Kızlar gelincik, işbirlikçiler, Amerikan sigaraları, hisar, maltepe sigaraları tüttürürken, tütün ekicileri zifirli elleriyle doğru dürüst yemek sofralarına bile oturamazlar

Tütünlüğün içinde emek çekerim emek
Zifirlendi ellerim yiyemiyorum yemek

Üretici tütün ekiminden emeğini alamamaktadır, tütün işçilerinin durumu daha da acıklıdır. Tekelin yaptığı destekleme alımlar bir gösterişten ibarettiir. Daha piyasa açılmadan aracıların adamları Tekelin bu yıl çok az tütün alacağını yayar, bu propagandalarıyla üreticiyi korkutarak tütün piyasası açılmadan önce yok pahasına kapatırlar üreticilerin mallarını. Devlet kredileri, sayıları yüzü bile bulmayan bir kaç ihracatçıya, tütün tüccarlarına dağıtılır. Bu acayip tütün piyasasında. Kırat yediği arpalarla kişnerken tütün üreticisi fidan yetiştirmeye elverecek kadar bile kredi alamamaktadır... Kırat yedkçe yer arpayı, ve boynu bükük üretici tütün tarlasının başında kara kara düşünür.. Bu yıl oğlanı yine everemeyecek, yine Ayşenin boynu beşibirliksiz kalacak, yine yoksul köy çocuğu, çoluğunu çocuğunu bırakıp tütün ağalarının kapılarına ırgat olarak koşacak ve Karadenizlinin kemençesinden çıkan bir türkü yankılanıp duracak tütün tarlalarında :

Ha bu benim kırata arpa verdim kişnedi
Tütünlük ekemedim, fidanım yetişmedi

Köylü birlik olunca, Ağa dediğin ne ki

Avşar Köylülerinin Ağalarla Mücadelesi (2)

İlyas Çakır

> **«Efendilik kendi toprağında ağa tahakkümünde yaşamak mıdır? Bir bankaya gitsen tanımazlar muteber adam ararlar. Halbuki muteber dediği adam ise tefeci takımıdır, faizcidir. Efendilik bunun neresinde?»**

1954 yılında mücadeleci bir arkadaşımızı köye muhtar sectik, amacımız, arkadaşımız sayesinde, 80-100 yıllık zilliyedi bulunduğumuz yerlere tapu almak idi. İlk kez Söke kazasında Avşar köyüne kadastro getirildi, ne faidesi var o da beylik bir iş. Köylülerin bu çabalarını gören toprak ağaları her hileyi tatbik ederek imkân olsa köylünün güneş ve havasını dahi kesmeye kararlı idiler.

Tapulu tarlaları köy senediyle satışa çıkarıp yoksul köylünün ineğinden avradının boğazındaki altınına varana kadar soydular saydurttular. Bu duruma karşı koymak isteyen topraksız köylülere her türlü manevi baskı yaptılar. Fakat köylü gene de yılmadı

1957 yılının Mayıs ayında köyde bir cinayet işlendi. Cinayeti işleyen bir bekçi olduğundan muhtarın da bu suça ismi karıştırıldı. Köy ağaları bu fırsattan hemen faydalanma yoluna gittiler ve sahte şahit ehli vukuf ve ölçü memurlarına Hergün, köydeki ağa taraflısı ev sahiplerinden yemek çıkarttırdı, tavuk kızartmaları rakı ziyafetleri, verdirtti. «Bizim yaptıklarımızı Allah bile bozamaz», diyerek topraksız köylülere manevi baskı yapmaya devam edildi. İnsanlığa, adalet ölçülerine sığmayan hareketlere tenezzül ediyorlardı.

Yapılan kadastro muamelesi özel oldu ; çünkü ölçü yeni hudut tesbiti ile dönüm miktarı (tapu kaydındaki miktarın) kâfi geldiği yerden isim vermek suretiyle yeni bir harita çizerek ağaların keyiflerine göre hareket edildi.

Kadastronun tesbitinde kendi öz kardeşine kötülük edenler muhtar vekili azalar ve saçı sakalı ağarmış Camide ezan sesi dinleyen emmilerimizdir ; hepsi «Allahını yok edip» yalan söylemiştir. Esas itibariyle gaye eski zilliyedi bulunduğumuz 80.100 yıllık zeytinliklerimiz üç şahıs adına tesbit ediliyor. Dağlar parsel yapılmadı gerekçesiyle topraksız köylü aldatılıyor.

Bu işlerin asıl içyüzünü iyi bilen köy muhtar ise 2,5 yıl mevkuf kaldıktan sonra tahliye edildi ve akabınde beraat etti. İşte bütün kadastro faaliyetlerinin iç yüzü bundan sonra meydana çıktı, bütün dosyalar yazgeç sürgeçinden geçti ; tapu gene aynı eski kaydı gibi müşterek varisler adına tescil gördü, hâlâ da öyle duruyor ; ne yenen tavuğun, ne de içilen rakının ve ne de söylenilen yalanların faidesi oldu.

Gazetelerde okuyoruz Elmalıda ağa ile köylüler birbirine giriyor. Viranşehir'de öyle, Çorlu'da Torbalıda aynı, Köyceğiz'de meshep kavgası, Hilvan'da Savcı kurşunlanması ve öğrencilerin ardı ardına faili meçhul öldürülmesi, Öğretmenlerimiz uğradıkları haksızlıklara karşı boykot eder, haksız çıarılmaya çalışır. Radyo başka rakam verir, gazeteler çeşitli rakam verir.

61 Anayasamız bize ortaklıktan bahseder, tatbikatta ise bunun tersi olur. Millî gelirimizin % 57 sini % 20 yi teşkil eden kitle paylaşır. Kalan 43 ü ise % 80 lere ulaşır. Hani nerede efendiklik, nerede gençliğin emanet inancına saygı?

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Teknik Yönetim : Ezel İnanç * İdare yeriyazışma ve abone adresi : Adakale Sok. 28/1 Kızılay — Ankara : Ankara Telefon : 12 74 17 * İSTANBUL Telefon : 27 39 81 * İstanbul Bürosu : Divanyolu Cad.83/3 Sultanahmet * Dizgi - Tertip : Yüksel Matbaası * Baskı : Vatan Matbaası *Yıllık Abonesi : Yurt İçi 6 lira, Avrupa uçak posta 30 lira. İlân : Santimi 20 lira * Yayın ilânları % 50 indirimlidir.

Türkiye Amerikan Sömürgesi mi?

Küstah Amerika'lı subaylarımıza silah çekti

Geçen hafta Ankara'daki Mürted Amerikan üssünde, şımarık Amerikan askerleri bir Türk assubayı ile üsteğmenine silah çerek tehdit ettiler. Türk subaylarına ordumuz tarafından verilen görev kartlarını ve evrekları yere atarak çiğnediler. Milli haysiyetimizi ve bağımsızlığımızı çiğneyen bu iğrenç davranış yurtseverler tarafından şiddetli tepkilerle karşılandı.

Bu olay Amerikalıların düşman olduklarını bir kere daah isbat etti. Şunu iyice bilelim ki, Amerikalılar Türk subayına değil, aslında Türkiye halkına silah çekmiştir. Çünkü, halkımızın milli kurtuluşçu ve demokratik hareketleri yaygınlaşmaktadır. Bu korku ile Türkiye halkını sömürmelerine karşı çıkacak her türlü uvveti ezmek isteyen Amerikalılar vatansever Türk subaylarına da silah çekmişlerdir.

Mürted üssü Amerikan kanunları ile idare edilmektedir. Bu yüzden Türk subaylarıyla Amerikalıların arası açıktır. Amerikalılarla sık sık çatışan Türk kumandan Tuğgeneral Gündoğan emekliye çıkarılmıştır. Bu durum işbirlikçi A.P. iktidarının Amerikaya karşı milli çıkarlarımızı koruyanları ezmek istediğini bir kere daha göstermektedir. İşbirlikçilerin bu davranışları Amerikalıları daha da azgınlaştırmaktadır. Sonunda Amerikalılar Türk subayına silah çekerek TÜRKİYE HALKININ BAŞ DÜŞMANI OLDUKLARINI göstermişlerdir. Bu olaylar, Amerika ile gizli anlaşmalar yaparak, Amerikalıların Türkiye halkına silah doğrultulmasına imkân veren işbirlikçilerin ihanetlerini bir kere daha ortaya çıkarmıştır.

Amerikalı'lar, üsleri, bombaları, askerleri, 6. filoları, şirketleri, bankaları ve yerli işbirlikçileriyle Türkiye'den atılmalıdır. Halkımızın ve ülkemizin çıkarı bu yöndedir. Bunun için Amerika ve işbirlikçiler karşısında, işçi köylü - memur - gençlik - subay - asker - öğretmen çelikten bir cephe kurmalıdır.

Selam olsun halkımıza

(Baştarafı 1 ci Sayfada)

Ve bildiri şöyle bitiyordu: «Artık boşa söylenecek sözümüz yok. Kaderli de değiliz askerlikten ayrılışımıza Bundan sonra üniformamız köylünün tarlada, işçinin fabrikada giydiğidir. Kışlamız tüm Anadoludur. Yüreğimiz devrime inançla doludur. Selam olsun halkımıza.»

İyice hırslanan A.P. iktidarı meclise bir kanun tasarısı verdi. Bildiri yayınlayan subayların cezalandırılmasını istedi. Mustafa Kemal ar.

Yıldırım Manyas işçileri patrona karşı birleşelim

Osman Beştepe ve Emin Yıldırım bildiriyor.

...sında birleşelim, haklarımız için patrona karşı sendikalarda örgütlenip mücadele e-

Tütün Ekicilerinin Mücadelesi

(Baştarafı 1. sayfada)

AP iktidarı bir kerre daha üreticilerin değil vurguncu tüccarların iktidarı olduğunu gösterdi. Gelen gençler hakında bu yıl yapılan dedikodular sökmedi.

Hele polisin durmadan adam toplaması gençleri y... dırmadı. Savcılık kanunsuz olarak bildirilere el konulmasına seyirci kalıyordu.

Gençler hemen köylere dağıldılar. Grup grup gittiler Köylülere tütün soygunundan kurtuluş yollarını anlattılar. Onlardan dinlediler ve öğrendiler. Mitinge köylüyü çağırdılar.

7 Şubatta yapılan mitinge BEŞ BİN KÖYLÜ VE ÜRETİCİ katıldı. Mitinge gözdağı vermeye gelen toplum polisi halkın nefretini kazandı. Gençleri kurşunlayan toplum polisini köylüler de böylece tanımış oldular.

Miting istiklâl marşımızla başladı. Köylüler gelip, meselelerini anlattılar. Bir ihtiyar emkçi, ak sakallı ve ak saçlı şöyle haykırdı:

«Uyanalım arkadaşlar. İşçiler hakları için mücadele ediyorlar. Öğretmenler subaylar da öyle. Herkes uyanmış hak savaşında. Bizler ise hala bekliyoruz. Birleşelim ve haklarımız için mücadele edelim.»

Baki Gök, sendika adına köylülere sesleniyor : **«Sendika senin tütünün değer fiatına satılsın diye kuruldu. Birleşelim ki güçlü olalım. Tütünümüzü ıspanak fiatına kaptırmayalım. Sendika siyasi partilerin oyuncağı olmayacaktır Mücadelemize sadece gerçek üreticinin katıldığı sendikayla başladık. Yarın daha güçlü olacağız.»** dedi. Köylülere bir coşkunluk geldi. Birleşmek ve mücadele etmekte kararlıydılar.

Devrimci gençler ise, anlatılar kendi mücadelelerini. Köylülerle omuz omuza olduklarını anlattılar:

Türkiye halkının insanca yaşaması için mücadele ediyoruz. Bu mücadele işçilerin köylülerin ve bütün halkındır. Karşımızda ki güçler ne kadar çoksa, bizim de imanımız okadar güçlü. Biz kuvvetimizi halktan alıyoruz. Halkların kurtuluşunu hiç bir güç engelleyemez. Ama halk düşmanları çürümüş

Bundan sonra beşbin köylü ve yüzlerce genç topluca yürüdüler. Atatürk'ün anıtına vardılar. Selam durdular

Köylüler bu günün ardından, sendikalarına akın akın gittiler. Birleşmek yolunda adımlar attılar. Sendikaya her türlü bozguncuyu, tüccar ve tefeci adamlarını sokmadıkları müddetçe ve gerçekten bir mücadeleye kararlı oldukları sürece ilerleyecekler. Soygun böyle sürüp gitmeyecektir. Bunu şimdiden görüyoruz

Ödemiş'te tütün mitingi

Akhisar'dan sonra gençler ödemiş'e vardılar. Yine köylere dağıldılar. Yüzlerce köyü taradılar. Köylülere daha önceki mitingi anlattılar. Onlar dinledi. Köylüler de kendi durumlarını anlattılar. Gençlerin üniversitelerde ki hareketlerini ilgiyle izlediklerini söylüyorlardı.

Burada da üç gün sonra bir miting yapıldı. Geçen yılkinden daha güçlü bir miting oldu bu. Köylüler daha da anlıyorlardı gençleri. Köylülerin sözleri gerçekti, özdü. Getirip getirip meseleyi dayıyorlardı düşmanlarına Ödemiş halkı ilgiyle izledi mitingi.

Şimdi Ege yeni bir uyanışın içindedir. Geride kalan bu günler, ilerideki çetin günlere gebedir.

Sivas'ta bağımsızlık

(Baştarafı 1.nci sayfada)

tılar Sivas'ta fabrikalarda işçilere bildiriler dağıttılar Bir defasında gerici bir urub saldırdı gençlere. Ders [illegible] alarak gittiler. 5 bin işçi [illegible] bildirilerle fabrikalarına girdiler.

Belediye nikâh salonunda yapılacak toplantılara konuşmacılar çağrıldı Ankara'dan İlk konuşmayı Siyasal Bilgiler Fakültesi Asistanı Müslim Özbalkan yapacaktı. Konusu Barış gönüllüleri ve Kültür Emperyalizmi idi.

İkincisi Tabii Senatör Haydar Tunçkanat'ın «İkili Anlaşmalar ve Türkiye» konu

İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE TEFECİLER HERGELE

Savaştepe Tütüncüleri sesleniyor: «Emeğimizin hakkını alacağız»

Şahin Oğuz Savaştepe'den bildiriyor.

Tütün ekicisinin içinde bulunduğu zor şartları dile getirmek amacıyla Savaştepe köylülerinin düzenlediği miting, 4 - Şubat - 1970 de Savaştepe'de yapılmıştır. Bu hareket bölgemizde ilk hak arama mitingidir.

Mitinge daha teşebbüs safhasında, «Tütün Ekicileri Birliği» karşı çıkmış ve «birliğin» iktidarın yanında olduğunu göstermiştir. Mitingi kasaba hoparlöründen sabote etmeğe çalışarak. «Miting Tütün Ekicileri Birliğinin değlidir, Mitingle birliğin alakası yoktur» diyerek kımızı alıncaya kadar sürecektir.» demiştir.

Konuşmacılardan, Soğucak köyünden ekici, **İbrahim Ömür** (Mitingi tertip eden) Mecidiye Köyünden, Rıfat Yılmaz (İhtiyar militanlardan) Soğucak'tan Hüseyin Afacan ve Saadettin Kocatepe (genç militanlardan) özetle şöyle konuşmuşlardır:

«Ezilen emeğini, sömürülenlerin hakkını almak için yürüyoruz, miting yapıyoruz. Kimseden birşey dilenmiyoruz, çalmıyoruz, kimseyi sömürmüyoruz. Yalnız hakkımızı, alın terimizin karşılığını istiyoruz. Mücadele.

Son olarak konuşanlar «Millet vekilleri ve parlementerlerin böyle günlerde yok olduğu, seslerinin kısıldığı, seçim öncesi zamanlarda ise «ucuz sokak kahramanı» kesildiklerini yererek «Şimdi bu adamların nerede kimden yana olduklarını» sormuşlardır. Daha sonra ekiciler bir bildiri dağıtmışlardır. Bildiri aşağıdaki sözlerle bitmektedir :

«Güçlüyüz, çalışıyoruz, üretiyoruz. haklıyız.

Kahrolsun haklarımızı vermiyenler.

Kahrolsun iç ve dış sömürücüler.

Ankara'da Akköprü semtinde 100 kadar işçinin çalıştığı Yıldırım Manyas Lâstik Fabrikasında işçiler en tabiî haklarını bile hiçe sayan patrona karşı mücadele etmeye karar verdiler.

İşçiler ücretlerini aylarca sonra almakta ve çok kötü şartlar altında çalışmaktadırlar. İçinde bulundukları kötü şartlardan kurtulmak için tek yolun, birleşmek ve direnmek olduğunu gören işçiler, toplu hareket etmeye başlamışlardır.

İşçiler toplu halde işverene gidip ücretlerini istemişlerdir. Patronun her zamanki sert tavrı bu defa işçilerin direnişi karşısında sökmemiş ve patron gerilemeye başlamıştır.

Daha sonra işçilerin uyanık ve önde gidenlerini patron işten çıkarmaya kalkınca ,işçiler gençlerin de uyarmasıyla hep birden patronun karşısına dikilmişlerdir.

Bu toplu direniş karşısında patron işçileri işe geri almak zorunda kalmış ve bu hareket işçilerin birbirleriyle dayanışmalarını daha da sağlamlaştırmıştır.

Çatı çinkoları delik olan fabrikada kar ve yağmur içeri sızmaktadır. Fabrikada ısıtma tertibatı yoktur. İşçilerin senelik izin hakkı olmadığı gibi, elbise de verilmemekte, kirli bir işte çalıştırılan işçilere yıkanma imkânı sağlanmamıştır. Bayram ve tatil günleri çalışan işçiler zamlı ücret almamaktadır.

İşçi arkadaşlar,

Patronun ustabaşılarla işçileri bölme oyununu bozalım Bölünmeyelim, patron karşısında ve şunu aklımıza hınlayalım : **İşçi sınıfının kurtuluşu, tek tek fabrikalarda yürütülen mücadeleler birleşip, bütün Türkiye işçilerinin, bütün Türkiye halkıyla ortak olarak verdiği mücadeleyle gerçekleşecektir.**

Armutçuk işçileri

(Baştarafı 1.nci sayfada)

retiyle ifadeleri alınmış ve gayri kanunî bir yol izlenerek 20, işçinin işlerine, «greve teşvik» gerekçesiyle son verilmiştir.

Olay yerinde yaptığımız soruşturmaya göre 20 işçinin kovulması için ortada hiçbir hukukî mesnet yoktur. Kovulan işçiler, çok haklı olarak direnişe geçen 1000 işçinin arasından gelişi-güzel seçilmişlerdir. 20 işçinin birden görevlerine son verilmesinin asıl sebebi, yaklaşmakta olan Toplu İş Sözleşmesi dolayısiyle, kömür işçilerine gözdağı vermektir. İşletme idarecilerinin bu yasalar dışı hareketine, işçilerin bağlı bulundukları Maden İşçileri Sendikası ses çıkartmamış ve bu sendikanın Başkanı Osman İpekçi, meselenin kendilerini ilgilendirmediğini ileri sürmüştür!

İşlerinden kovulan 20 işçi, bunun üzerine, mahkemeye müracaat etmeğe karar vermişlerdir. Diğer taraftan 4000'e yakın Armutcuk işçisi işten atılan arkadaşlarına yapılan haksızlığın karşısına çıkacaklarını belirtmişlerdir.

kalarına Amerikayı alıp ülkemizi işgal eden Yunan, İngiliz, Fransız, İtalyanlara karşı halkımıza önder oldu. O sırada işgalcilerin kuklası padişah onu ordudan attıktan başka, hakkında idam kararı bile verdi. Ama ne oldu? Mustafa Kemal, Türkiye halkının kurtuluş mücadelesini zafere ulaştırdı. Sonunda yere serilen işgalciler ve işbirlikçiler oldu.

Bütün baskı ve tertipler halkımızın bağımsızlık cephesi karşısında eriyecektir Türkiye halkı, işçisiyle köylüsüyle kurtuluş savaşını bir kere daha zafere ulaştıracaktır.

Dört Kömür İşçisi Kardeşimiz can verdi

1969 yılı içinde çeşitli iş kazalarında 70 işçinin canverdiği Zonguldak'ta, 1970'in ilk haftası 4 işçi daha ölmüştür. Karadon kömür üretim bölgesinde ve yerin 400 metre altında meydana gelen kazada, Devrek'in Bük köyünden Hakkı İnan, Yunus Merdivan, Hayri Bayraklı ve Çaycuma'nın Muhsinler köyünden Hasan Tabak, zehirli gazla boğulmuşlardır.

En basit haklarını istedikleri vakit üzerlerine Toplum Polisi, asker sevkedilen işçilerin cangüvenliği ile hiç bir makam ilgilenmemektedir. Tamamen ihmal yüzünden meydana gelen kazalarda, ortalama her hafta iki işçi ölmekte ve 40-50 işçi yaralanmaktadır.

kocaman bir çınar gibidirler. Onlar yok olmaya mahkûmdur.

Yaşasın işçilerin, köylülerin, gençlerin devrimci birliği.»

İflâsa giden

(Baştarafı 1 ci Sayfada)

lerin nerelere harcandığını, kimlere peşkeş çekildiğini görüyoruz. Başbakanın kardeşlerine 26 milyon lira kredi veriliyor. Bu 26 milyonla, vatandaş sırtından yeni milyonlar vuruluyor. Sırtını AP ye dayayan büyük tüccarlara, yabancı şirket komisyoncularına, tefecilere oluk oluk kredi akıtılırken, işçiler ücretli köleler olarak çalıştırılıyor. Köylü ürettiğini daha hasattan çok önce yok pahasına tefeciye, tüccara kaptırıyor. Zenaatkarlar varlıklarını sürdürmeye çalışıyor. Memur hayat pahalılığı altında eziliyor.

Bütün bu soygun düzeni halkımıza «demokrasi» diye yutturulmak istenmektedir.

Demokrasi ,halkı sömürenlerin iktidarı değil, işçi ve köylülerin devrimci iktidarıdır.

A.P. bütün bu vurgun ve sömürü düzenini yürüten siyasi teşkilat olarak halkımızın Milli Demokratik Devrim mücadelesi karşısında ergeç yıkılacaktır

Halkın kararlı ve teşilâtlı kuvvetinden daha üstün bir kuvvet yoktur.

Kanlı pazarın suçlusu İSTANBUL VALİSİDİR

Kanlı Pazar olayının tahkikatı sonucunda Vali Poyraz'ın bazı ihbarları önemsemiyerek gereki tedbirleri almadığı anlaşılmış ve suçlu bulunarak Danıştay'a sevk edilmiştir.

Bilindiği gibi Amerikan 6. Filosu Türkiye'ye gelince Devrimciler - İşçi - Köylüler ve bütün Yurtseverler emperyalizme karşı harekete geçmişti. Bu arada iki devrimc iarkadaşımız Amerikan uşakları tarafından öldürülmüştür. Amerikan uşağı katilleri Vali Poyraz korumuştu.

Devrimcilerin dökülen kanlarının hesabı her zaman sorulmuştur. Poyraz Danıştay'dan parayı kurtarsa bile gene de hesap vermekten kurtulamıyacaktır.

suydu. Üçüncüsü ise Doğu Perinçek'in «Milli Demokratik Devrim ve Milli Cephe» idi.

Belediye sudan sebeplerle salonu vermedi. TÖS salonunda yapılmasına karar verildi.

İlk toplantı TÖS'te yapıldı. İşçi, köylü, esnaf, subay ve öğretmenlerin çoşkun kalabalığında başladı. Devrimci gençlik adına Erbey Türkoğlu konuşmasında ; «Mücadelemiz Amerikan emperyalizmiyle milici güçler arasındadır. Bu mücadelede her yurtsever saf tutmalıdır. Tarafsızlık olamaz.» dedi.

Emekli Albay Kamber Rişvanoğlu (Devrim Ocağı) ise «Sivas devrimci bir kenttir. Kongrenin yapıldığı bir şehirdir. O kongre ki, milii kurtuluş mücadelesinin zaferi yolunda en önemli adımlardan biriydi. Şimdi de durum 1919 lardan farksızdır. Sivas gene düşmanın korktuğu bir yer olacaktır. Zafer yakındır.» diyerek sözünü bitirdi. Çoşkun bir kalabalık «Bağımsız Türkiye» diye haykırıyordu. Dışarıda yine bir gurub gerici bekliyordu. Korktular ve çekilip gittiler karanlık dünyalarına...

Asistan Müslim Özbalkan Belgelerle anlattı. Barış gönüllülerinin birer casus olduklarını açıkladı.

Seri halde konferansların devam edeceği yine AP lileri ürküttü. Bu defa oteller gençlere kapatıldı. Evlere durmadan arama için gelen polisler, türlü oyunlar...

Bunlardan birini açıklayalım : Polis «sosyalist gençler» imzasıyla gizli bir bildiri basıp, postalamış evlere Bildiri de CİA ajanlarının ağzından ne kadar suçlama varsa kabulenilmiş. Daha ne tertpler.

Gençler Ankara'ya dönmeye karar verdiler. Bu kadar bile yüreklerine korku saldı Vahdettin bozmalarının. Devrimci gençler bir daha, bir daha yapacaklar bu haftaları. Aralıksız ve daha güçlü olarak her seferinde.

Ne polis oyunları, ne gerici saldırıları yıldıramaz bizi. Kararlı gücümüzü bir daha biler o kadar.

Amerikan uşaklarına son darbeyi vurmak için ; bütün yurtseverler birleşelim İlk Hedefimiz ; Bağımsız Türkiye'dir. Yürüyelim arkadaşlar.

mitingi kırmağa çalışmışlardır. Buna rağmen, yüzlerce köylü ve kasabalı daha sabahtan sokakları doldurmuş, miting anını heyecanla beklemeğe başlamışlardır.

Miting saat 11.00 de İstasyon Caddesinden başlamış, ekici köylülerin ellerinde pankartları olduğu halde resmî ve sivil polislerin kordonunda Zafer meydanına gelmişlerdir. Pankartlarındaki başlıca sloganları şunlardır:

Nasırlı eller hakkını istiyor.. Özel sektöre destek, tütüncüye köstek.. Bir kilo tütün bir paket sigara fiatına.. Biz tarlaya, siz pavyona.. Sigaraya bindirim, tütüne indirim.. Tütün ektik, borçlu çıktık.. İnsan gibi çalışmak, insan gibi yaşamak istiyoruz..

ÇALIŞAN BİZ, EZİLEN HORLANAN GENE BİZ NEDEN?

Belediyenin azizliği yüzünden konuşmalar mikrofonsuz yapılmıştır. Mitingi konuşmasıyla açan Koca Kemâl : **«Ezilenlerin hakkını almak için yürüyoruz; miting yapıyoruz mücadelemiz hakkımızı alıncaya dek sürecektir. Nasırlı eller havada, hakkını istiyor.»**

«Anayasa madde 45» diyor İ. Ömür : «Devlet, çalışanların, yaptıkları işe uygun ve insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesi sağlamalarına elverişli adaletli bir ücret elde etmeleri için gerekli tedbirleri alır.» Haniya o devlet? Hükümeti Anayasayı tas tamam uygulamağa davet ediyoruz»

Sözü Rifat Yılmaz alıyor : **«Alın terimizle gece gündüz çalışarak ürettiğimiz tütünler su fiatına gidiyor. Tekel Bakanı, Binicioğlu söz vermişti «tütünlerinizi tek yaprağına kadar alacağız» almayı bırakın, bölgemizi «afet» bölgesi saydıklarından tütünlerimize alıcı bile göndermediler. Şimdi biz bu tütünlerimizi ne yapacağız?. Tekelin eksprei ise 5 balya tütünümüzün 2 balyasını ıskartaya çıkarıyor geri kalanına ise 6.4 liradan fiat biçiyor. Halbuki bize 1 kg. tütün en azından 6,5 liraya mal oluyor. Bu durumda biz tütün ekiyoruz borçlu çıkıyoruz» demiştir.**

Bütün üreticiler elele.

Tefeciler hergele

Bütün üreticiler omuz omuza»

SAVAŞTEPE BÖLGESİ TÜTÜN ÜRETİCİLERİ.

Yaz Güneşi Altında Yana Yana Yetiştirilir Bu Tütün.

Nalına da VUR Mıhına da

Borcuna da VUR harcına da

Demirel,: «Borç yiğidin kamçısıdır.» demişti ya. Buldu yiğit Anadolu işçisini, köylüsünü yoksul memurunu vurdukça kamçıyı vuruyor. Borç gelmiş gelmiş gırtlağa dayanmış ta şimdi de gırtlağı geçiyormuş kimin umuruna... Nasıl olsa bu borçları Demirel değil yoksul halkımız ödeyecek. Amerika'ya yalvarıyor, Rusya'ya yalvarıyor kimden beş kuruş borç kopartabiliriz diye koşturup duruyor adamlarını.

1969 sonunda devletin iç ve dış borçların faizleri 19 milyar 611 milyon 900 bin liradır.

Bu yıldan başlanarak hükûmet hiç borç almayacak olsa iç ve dış borçları 44 yıl sonra ancak bitecekmiş.

Yalnız Amerika'ya olan resmi borç 8 milyar 430 milyon lirayı buluyor. Faizi ise 3 milyar 420 milyon Türk lirası

Şimdi anladınızmı sudan sabuna iğneden ipliğe gelen zamların sebebi hikmetini?

Birşeyler yapmalı, Hacı Ali Demireller, Vehbi Koçlar milyonlar yiyecek diye, bu borçlar Türk milletinin sırtına yüklenemez. Bu borçları fakir milletimiz hiç ödemeye mecbur değildir Kimler Avrupa'larda geziyorlarsa. kimler çeşit çeşit renkli su imal edip satıyorlarsa, kimler kızlarının nişanlarında yüzbinler harcıyorlarsa onlara ödeteceğiz bu borçları.

Bu borçlar bizim borçlarımız değildir. Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki uşaklarının borçlarıdır